

El Saiol

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - c. Mn. Josep Passerissa amb c. del Saiol
Emplaçament Al sud-oest de la vila.

Coordenades:

Latitud: 41.80518
Longitud: 2.09556
UTM Est (X): 424868
UTM Nord (Y): 4628541

Classificació

Número de fitxa 08138 - 36
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Modern Renaixement
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Domèstic
Observacions protecció: BIC/Monument/R-I-51-5542/llei16/19850625/BOE
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Si, IPA nº 114, ACCN 1148
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic - c. Sta. Maria núm. 1 08500 Vic
Autoria de la fitxa Cristina Casinos

Descripció

Edifici de tres pisos i portal clivellat amb torre central de planta quadrada de quatre pisos i teulada a quatre vessants, encarat a llevant. El parament presenta diverses obertures en les que es pot observar un bon treball escultòric. L'accés a l'edifici es fa per un arc de mig punt de grans dovelles de pedra. Destaca del conjunt una torre central quadrada coberta a quatre vessants en la seva part central damunt de l'eix de l'arc abans esmentat. Al costat sud hi ha una altra torre més petita, també quadrada. La coberta del mas és de teula a una vessant.

Observacions:

Esta bastant reconstruïda. A l'inventari el Patrimoni Arquitectònic de Catalunya informa que aquest bé té la protecció BCIN pel Decret de disposició del 22/04/1949, BOE 5/05/1949.

Història

La primera notícia del mas es troba en la donació d'un alou que el comte de Barcelona fa a Guillem Bellit pels serveis que el seu pare havia fet al comte. Entre aquestes terres hi havia un bosc anomenat Condal, i un mas anomenat Clos Ramió. Fins al segle XVI s'anomenava mas Comdal. Arran del matrimoni entre Tomassa Comelles (pubilla del mas) i Miquel Saiol (procedent del mas Saiol de Marfà) el mas passà a dir-se Saiol Comdal i amb el temps només Saiol. El 1819 el darrer hereu (Joaquim Saiol) el va vendre a la Comunitat de Preveres de Moià per 7,600 lliures, amb l'objectiu d'engrandir les finques que tenia al Vallès. Va tenir masovers fins a la dècada de 1970. Posteriorment va esdevenir una segona residència i una casa de colònies.

Bibliografia

AD (1981); Gran Geografia comarcal de Catalunya. Bages, el Berguedà i el Solsonès. Vol. II. El Moianès pàg. 167-185. Gamundi-Pallàs (1982); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona. Generalitat de Catalunya (1990); Catàleg de Monuments i Conjunts Històrico-Artístics de Catalunya. " Els castells i els monuments d'arquitectura militar de Catalunya ". Departament de Cultura. Barcelona. Generalitat de Catalunya. Inventari de Patrimoni Arquitectònic. Barcelona. Generalitat de Catalunya (2007); www.cultura.gencat.net/cpc Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit Ubals i Picanyol, D (2001); " Les Masies de Moià ". Pàg. 139-140. Moià.

Enllaços d'interès:

<https://www.catalunyamedieval.es/el-saiol-comtal-bages/>

